

Az ofszettechnológia bevezetése Veszprémben

Bánda László

1951-ben a volt Erzsébet Szállót jelölték ki a Veszprém Megyei Nyomda Vállalat központjának. (Jelenleg a Budapest út 8. számú irodaház áll a helyén.) A vállalatot Steltzer Ferenc igazgató és Németh István műszaki vezető irányították. Az 1970-ben elhunyt Németh Istvánt a budapesti Deák Gyula követte a főmérnöki beosztásban. A nyomdai gyakorlattal és széles körű ismeretekkel rendelkező nyomdamérnök magával hozta Fodor Gergelyt termelési osztályvezetőnek.

Az ambiciózus Deák Gyula – áttekintve a veszprémi nyomda elavult gépparkját – még az új nyomda elkészülte előtt szorgalmazta a modern ofszet rotációs technikára való átállást. A nyomda vezetőit a jelentős devizaigényű vállalkozásban támogatta a körülményeket jól ismerő Farkas Tamás, a megyei tanács ipari osztályának vezetője is. Az első íves ofszetgépeket 1970-ben helyezték üzembe. 1972-ben megvásárolták az angol GOSS cégtől a Suburban ofszet nyomógépet. Az angol szerelők Faludi Ferenc főgépmester segítségével a szűk és korszerűtlen helyen gyorsan összeszerelték a gépet. Így országosan másodikként lehetővé vált, hogy az 1972. november 7-ei *Napló* már tekercsofszet-technikával készüljön Veszprémben.

1974-ben, Veszprémben is meghonosították az úgynevezett hidegszedést: az IBM gömbfejes Composer Systemet vezették be. A vállalat vásárolt egy fényszedő gépet is, amely a Linotype cég első fényszedő gépe volt. Az egyszerűbb szövegek szedésére alkalmas berendezés üzembe állítása után mind több lap került át hidegszedésre. A hidegszedő-üzemrész vezetője a nyomdászcsaládból származó Iglói János lett.

A hidegszedést és az ofszetnyomtatást nehéz volt elfogadtatni a magasnyomtatáshoz szokott veszprémi nyomdászokkal. A rekonstrukció révén Veszprémbe került és megyei támogatásként lakást kapott, ofszetgyakorlattal bíró budapesti szakemberek és a veszprémiek között feszültség alakult ki, mivel az új technológiákat a régi, szűkös helyviszonyok közé kellett préselni.

A Suburban kihasználását a papírtárolási gondok és a forgóalap hiánya is zavarta.

1977. július 1-jével Danóczy Balázst, a Szekszárdi Nyomda műszaki igazgatóhelyettesét kérték fel a Veszprémi Nyomda igazgatóhelyettesi, majd igazgatói feladatainak ellátására. November elején beköltöztek az új nyomdába. A vállalat vezetése az új üzemépület lehetőségeit kihasználva évről évre dinamikusabban növelte a termelést a folyóiratok, az üzemi lapok, a naptárak és a katonai műszaki könyvek nagyobb számú elkészítésének vállalásával.

A dinamikus nyereségnövekedés hozzájárult a technikai eszközök folyamatos megújításához, a félbemaradt géprekonstrukció befejezéséhez.

1980-ban vásárolták meg a Zirkon 66 III. típusú tekercsofszet gépet, mely lehetővé tette a lapgyártó profil kialakítását, a 13-as méretű lapok leggazdaságosabb papírfelhasználásával. Ebben az évben folytatódott a szedésfejlesztés a Kaszkád fényszedő rendszer magyarországi bemutatójára hozott gépek megvételével. Megjegyzendő, hogy miközben a nyomdában a szöveg-előállítás nagyobb része már a korszerűbb hidegszedéssel történt, a napilap formakészítésében még hosszú évekig a megbízható melegszedést alkalmazták.

1983-ban a vállalat felvette a Pannon Nyomda nevet. A fejlesztések eredményeként és a jó piaci lehetőségeket kihasználva az 1987-es gazdasági évben a veszprémi Pannon Nyomda a magyar nyomdaipar egyik legeredményesebb vállalatává vált. 1989-ben korszerű fényszedő rendszerrel, elektronikus színkivonat-készítő berendezéssel, négy- és ötszínnyomó íves ofszetgépekkel és három nagy teljesítményű tekercsofszet nyomógéppel rendelkezett.

Erre az időszakra tehető az ólomhasználat és a magasnyomtatás végleges megszűnése a veszprémi nyomdászati legnagyobb üzemében. A magasnyomó technológia néhány szakmunkása pár évre még talált magának munkát kisebb nyomdában, de a mai napokban ez már csak történelem.